

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 411/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť F. P., F., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na náhradu škody podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj namietaného porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresnou prokuratúrou Prešov, Krajskou prokuratúrou v Prešove, Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove, Úradom justičnej a kriminálnej polície a Okresným súdom Prešov v súvislosti s trestným oznámením z 24. októbra 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2007 doručená sťažnosť F. P., F. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na náhradu škody podľa čl. 46 ods. 3 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj

namietaného porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru Okresnou prokuratúrou Prešov, Krajskou prokuratúrou v Prešove, Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove, Úradom justičnej a kriminálnej polície a Okresným súdom Prešov (ďalej aj „okresný súd“).

Z obsahu sťažnosti najmä vyplynulo: „... Dňa 24. októbra 2003 som podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela na Okresnú prokuratúru v Prešove. Podaním oznamujem prokurátorovi, že mi neznámy páchatel nevyplatil mzdu ani odstupné a Okresný súd v Prešove podľa môjho názoru zámerne zdržal spis č. 14 C 236/94 z dňa 18. 9. 2002, aby sa na odvolací súd dostal až po vyhlásení konkurzu, na zamestnávateľa

Dňa 07.01.2005 som dostal z Okresnej prokuratúry uznesenie, v ktorom mi oznamuje že nedošlo k trestnému činu, ja som s tým nesúhlasil a podal odvolanie.

Preto, že moje podanie nebolo ukončené, dňa 28. 9. 2005 som požiadal vyšetrovateľa, aby pokračoval vo vyšetrovaní a predložím som právoplatné a vykonateľné rozhodnutia Okresného a Krajského súdu v Prešove. To všetko som oznámil aj Krajskej prokuratúre v Prešove.

Dňa 9. 3. 2007 som dostal oznámenie, že moje podanie z dňa 28. 9. 2005 sa vo vyšetrovacom spise nenachádza, a nikto sa k tomu nevie vyjadriť prečo sa spomínané podanie v spise nenachádza.

Dňa 12. 09. 2007 som dostal uznesenie od vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Prešove kde moje podanie odmieta, že skutok sa nestal. Na spomínané uznesenie som podal odvolanie dňa 19. 09. 2007.

Z dôvodu že sa stratilo moje podanie z dňa 28. 9. 2005 prevzala vyšetrovanie aj špeciálna prokuratúra a dňa 11. októbra 2007 som dostal uznesenie, že moje podanie zamietajú. Doba od môjho podania zo dňa 24. 10. 2003 je skoro 4 roky je to neprimeraný čas na vybavenie môjho podania v trestnej veci, ani do dnešného dňa nie je moje podanie, ktoré som podal na Okresnú prokuratúru skončené a právoplatné rozhodnuté.

Tak ako som to už uviedol doba od podania je neprimerane dlhá. Podľa môjho názoru za to, že moje podanie z dňa 28. 10. 2003 nie je právoplatne rozhodnuté, zodpovedá Okresná a Krajská prokuratúra spolu s Okresným riaditeľstvom PZ v Prešove. Moje

podanie zo dňa 28. 9. 2005, ktoré sa v spise nenachádza zatiaľ z nezistených príčin sa stratilo, aj to zapríčinilo, že celé vyšetrowanie je neprimerane dlhé. Dokazuje to, že sa jedná aj o zlý úradný postup, zapríčinený podľa môjho názoru Okresnou prokuratúrou a Krajskou prokuratúrou v Prešove.

Okresné riaditeľstvo PZ v Prešove porušuje Ústavu SR, a zapríčinila zlý úradný postup v tom, že zapríčinila stratu môjho podania z 28. 9. 2005 a Okresná a Krajská prokuratúra v tom, že zle dozorovala celé vyšetrowanie...

Aj spomínané uznesenie dokazuje, že keď nie je dôvod na začatie trestného stíhania, čo podľa môjho názoru skutok sa stal, preto že mi vznikla škoda, tým že mi nebola vyplatená mzda, odstupné a odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovni, čo znamená že škoda je vyčísliteľná a páchatel' nie je známy ?????.

To dokazuje aj to, že podľa môjho názoru sa porušuje moje základné právo vlastníť a užívať majetok. Pretože mzda priznaná nezávislým súdom je môj majetok a ja ho nemôžem užívať.

Spomínanom uznesení sa podľa môjho názoru porušuje Ústava SR, aj v tom, že sú zanedbané povinnosti Vyšetrovacích úradov a dochádza k zlému úradnému postupu, tak ako som to už popísal.

V uznesení z dňa 11. októbra 2007 prokurátor uvádza: že vyšetrovatel' sa nezaoberal porušovaním zákona v rozhodovacej činnosti na Okresnom súde v Prešove vo Vašom súdnom spise pod sp. zn. 14 C 236/94 poukazujúc na článok 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Keď je to pravda čo v uznesení píše prokurátor špeciálnej prokuratúry, tak je nespochybniteľné, že podľa môjho názoru práve Okresný súd v Prešove porušuje Ústavu SR a medzinárodný dohovor v spomínaných článkoch a článku 13 dohovoru.

Predsa Okresný súd poslal zámerne spis na Krajský súd v Prešove a zámerne napísal v rozhodnutí zlé meno v súdnom rozhodnutí.

To dokazuje, že mi bolo bránenie v práve a pokračovať v súdnom konaní pred vyhlásením konkurzu na zamestnávateľa.

Prokurátor špeciálnej prokuratúry nepostupoval správne, keď ani vyšetrovateľ ani on sám nemôže pokračovať vo vyšetrovaní, či Okresný súd konal správne alebo bol porušený zákon, alebo Ústava SR. Mal požiadať súdnu radu, aby celú vec prešetrila alebo podať sťažnosť na Ústavný súd. Predsa tak ako nezávislý súd aj vyšetrovateľ a prokurátor je viazaný Ústavou a ústavnými zákonmi. Preto aj špeciálna prokuratúra podľa môjho názoru sa dopúšťa porušovania Ústavy SR.

Chcem poukázať aj na skutočnosť, že už ústavný súd a medzinárodný súd rozhodol že boli porušené Ústava a medzinárodný dohovor. To znamená, že súd nedodržiava čl. 144 Ústavy SR. Spomínané uznesenie špeciálneho prokurátora dokazuje aj to, že sa porušuje medzinárodná zmluva čl. 13, kde sa nemôžem domôcť výkonu rozhodnutia, aj keď medzinárodný súd mi priznal porušenie čl. 6.

Chcem poukázať na skutočnosť, že celý súdny spor trvá viac ako 14 rokov a ja sa ani po právoplatných súdnych rozhodnutiach nemôžem domôcť výkonu súdneho rozhodnutia. Tým sa nezaoberal ani prokurátor špeciálnej prokuratúry v uznesení.

Žiadam Ústavný súd, aby mi priznal právneho zástupcu na začatie konania pred Ústavným súdom SR. Predkladám súdu potvrdenie sociálnej poisťovni a úradu práce v Prešove...

Žiadam Ústavný súd SR, aby moja sťažnosť bola prijatá tak, ako to prikazuje Ústava a ústavný zákon. Žiadam ústavný súd aby vydal takéto rozhodnutie:

Sťažovateľovi F. P. sa porušujú základné práva a slobody priznané v Ústave Slovenskej republiky a medzinárodným dohovorom. V Ústave SR v článku 20 každý má právo vlastniť majetok.

Článok 46 ods. 3, každý má právo na náhradu škody.

Článok 48 ods. 2, každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prietáhov.

Porušuje sa medzinárodný dohovor v článku 6 a v článku 13.

Na základe predložených dôkazov je nespochybnené, že dochádza k spomínaným porušeniam Ústavy SR a medzinárodného dohovoru, tak ako som to už uviedol v mojej sťažnosti.

Žiadam ústavný súd SR, aby mi priznal primerané finančne zadostučinenie § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Rozsah finančného zadosťučinenia žiadam finančnú čiastku vo výške 2 047 520,- Sk + trovy konania 111 952,- Sk priznané Okresným súdom v Prešove a nemajetkovú ujmu vo výške 1 000 000,- Sk.

Ako dôvod uvádzam, že ani v trestnom konaní sa moje podanie v primeranom čase neskončila a ja naďalej sa nemôžem domôcť výkonu rozhodnutia ani v trestnoprávnom konaní. Je preukázateľná škoda, tak ako som ju uviedol v primeranom finančnom zadosťučinení a nemajetkovej ujme.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľky, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie

ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

1. Predmetom sťažnosti je predovšetkým tvrdenie sťažovateľa, že postupom Okresnej prokuratúry Prešov, Krajskej prokuratúry v Prešove, postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Úradu justičnej a kriminálnej polície a Okresného súdu Prešov došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj k porušeniu jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože do podania predmetnej sťažnosti ústavnému súdu nebolo začaté trestné stíhanie v dôsledku jeho trestného oznámenia z 24. októbra 2003, ktoré podal na neznámeho páchatel'a. Podľa jeho presvedčenia mu *„neznámy páchatel' nevyplatil mzdu ani odstupné a Okresný súd v Prešove podľa môjho názoru zámerne zdržal spis č. 14 C 236/94 z dňa 18. 9. 2002, aby sa na odvolací súd dostal až po vyhlásení konkurzu, na zamestnávateľa“*.

Ústavný súd pripomína, že v rámci svojej judikatúry už uviedol, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00), pričom v okolnostiach danej veci to znamená, že sťažovateľ nemôže odvíjať začatie napadnutého konania od podania trestného oznámenia, ale až od vznesenia obvinenia, keď už sťažovateľ môže byť v procesnom postavení poškodeného (mutatis mutandis I. ÚS 121/07, Európsky súd pre ľudské práva Tomasi v. Francie, 1992). V súvislosti s predmetným trestným oznámením sťažovateľa neexistuje dosiaľ žiadne obvinenie orgánov činných v trestnom konaní, a preto sťažovateľ ani nemôže vystupovať v postavení poškodeného, teda v jeho prípade ani nemôže dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pokiaľ ide o namietané porušenie práv zaručených v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že k porušeniu

uvedených práv označeným štátnym orgánom v okolnostiach danej veci ani nemohlo dôjsť, pretože okresný súd v danej veci ani nekonal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, v tejto časti treba považovať predmetnú sťažnosť v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde za zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažovateľ namieta aj skutočnosť, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Úradu justičnej a kriminálnej polície sp. zn. ČVS: ORP-725/3-JP-PO-2007 z 12. septembra 2007 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 20 ústavy, základného práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 13 dohovoru, pretože jeho uvedené trestné oznámenie bolo odmietnuté, „nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku“. Ako to z príloh, ktoré sťažovateľ k svojmu podaniu pripojil, vyplýva, proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ 19. septembra 2007 sťažnosť.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Ústavný súd konštatuje, že o sťažnosti proti uzneseniu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Úradu justičnej a kriminálnej polície sp. zn. ČVS: ORP-725/3-JP-PO-2007 z 12. septembra 2007 pripadalo jednoznačne rozhodovanie iného orgánu než ústavného súdu. Sťažovateľ teda v okolnostiach danej veci mal na ochranu svojich práv účinné a dostupné právne prostriedky nápravy, ktoré aj využil, čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o tejto časti sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd v tejto časti sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

3. Pokiaľ sťažovateľ vo svojej nejasnej sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ústavy, práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 13 dohovoru v spojitosti s namietaným porušením práv zaručených v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že zo skutočností, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, nevyplýva žiadna možnosť porušenia označených základných práv, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2008